

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 28 września 2011 r.

DOLiS/DEC-832/11/46389,46393

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 i art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana J.J. o nakazanie Komendzie Miejskiej Policji w L. udostępnienia mu danych osobowych osoby będącej sprawcą zakłócenia ciszy nocnej w dniu [...] października 2010 r. o godzinie 0:30 w miejscowości N. przy ul. R. w zakresie jej imienia, nazwiska i adresu zamieszkania,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Pana J.J., zwanego dalej także Skarżącym, o nakazanie Komendzie Miejskiej Policji w L., zwanej dalej także KMP w L., udostępnienia mu danych osobowych osoby będącej sprawcą zakłócenia ciszy nocnej w dniu [...] października 2010 r. o godzinie 0:30 w miejscowości N. przy ul. R. w zakresie jej imienia, nazwiska i adresu zamieszkania. W treści przedmiotowej skargi Pan J.J. wskazał, iż osoba, udostępnienia danych której żąda, popełniła na jego szkodę wykroczenie i jej dane są mu niezbędne do złożenia w Sądzie Rejonowym w L. wniosku o ukaranie ww. spełniającego wymogi formalne określone w art. 57 § 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (tekst jednolity: Dz. U. z 2008 r., Nr 133, poz. 848 ze zm.). Jak podkreślił Skarżący zwracał się o

udostępnienie przedmiotowych danych do podległemu KMP w L. Komisariatu Policji w N., ale jego wniosek spotkał się z odmową, co cyt.: „(...) w sposób bezsporny pozbawia mnie [Skarżącego] dochodzenia na drodze sądowej roszczeń co do sprawcy wykroczenia, a tym samym narusza nie tylko moje prawa jako pokrzywdzonego ale łamie podstawowe zasady prawne”.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził w niniejszej sprawie postępowanie administracyjne, w toku którego ustalił, że:

1. W dniu [...] października 2010 r. Pan J.J. skierował do Komendy Miejskiej Policji w L. wniosek o wszczęcie postępowania o wykroczenie przeciwko mężczyźnie zatrzymanemu przez funkcjonariuszy Komisariatu Policji w N., mającego siedzibę w tym samym budynku co mieszkanie Skarżącego, który tego dnia o godzinie 0:30 podczas pobytu w tej jednostki policji zakłócił porządek publiczny i spoczynek nocy Skarżącego. W odpowiedzi na przedmiotowy wniosek KMP w L. wskazała Skarżącemu, iż wobec ww. zatrzymanego nie ma zastosowania art. 51 § 1 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (tekst jednolity: Dz. U. z 2010 r., Nr 46, poz. 275 ze zm.), gdyż Komisariat Policji w N. funkcjonuje w systemie całodobowym i pojęcie zakłócenia ciszy nocnej nie ma w tym przypadku zastosowania.
2. Wobec powyższego pismem z dnia [...] listopada 2010 r. Pan J.J. skierował do Sądu Rejonowego [...] w L. II Wydział Karny wniosek o ukaranie mężczyzny będącego sprawcą wykroczenia popełnionego w dniu [...] października 2010 r. o godzinie 0:30 w miejscowości N. przy ul. R. polegającego na zakłóceniu ciszy nocnej na jego szkodę. W treści przedmiotowego wniosku Skarżący wskazał, iż nie są mu znane dane osobowe tego mężczyzny, ale znajdują się one w zbiorach Komisariatu Policji w N. (kopia przedmiotowego pisma znajduje się w aktach sprawy).
3. Pismem z dnia [...] marca 2011 r. Sąd Rejonowy [...] w L. II Wydział Karny (sygn. [...]) zwrócił Skarżącemu przedmiotowy wniosek, wobec niespełniania przez niego warunków formalnych określonych w art. 57 § 2-4 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, celem wskazania w terminie 7 dni imienia i nazwiska oraz adresu obwinionego. Nadto w treści przedmiotowego pisma ww. sąd poinformował Pana J. J., iż zwrócił się do Komendanta Komisariatu Policji w N. o nadesłanie materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie (kopia przedmiotowego pisma znajduje się w aktach sprawy).
4. W dniu [...] marca 2011 r. Skarżący złożył w Komisariacie Policji w N. wniosek o udostępnienie mu danych osobowych sprawcy zakłócenia ciszy nocnej w dniu [...] października 2010 r. o godzinie 0:30 w miejscowości N. ul. R. w zakresie jego imienia, nazwiska i adresu zamieszkania. Pan J.J. wskazał, iż podstawę jego żądania stanowi art. 27 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej także ustawą, a jako przeznaczenie dla udostępnienia danych wskazał akta postępowania sądowego o sygn. [...] (kopia przedmiotowego pisma znajduje się w aktach sprawy).
5. W odpowiedzi na wniosek Skarżącego Komisariat Policji w N. pismem z dnia [...] marca 2011 r. (znak: [...]) wskazał mu, iż żądane przez niego dane zostały przesłane bezpośrednio do Sądu Rejonowego w L. II Wydział Karny (kopia przedmiotowego pisma znajduje się w aktach sprawy).

6. W wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych KMP w L. – jako organ, któremu podlega Komisariat Policji w N., wskazała, iż przetwarza dane osobowe mężczyzny, który w dniu [...] października 2010 r. został zatrzymany przez funkcjonariuszy Komisariatu Policji w N., na podstawie art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (tekst jednolity: Dz. U. z 2007 r., Nr 43, poz. 277 ze zm.) w zw. z przepisami ustawy o ochronie danych osobowych. Odnosząc się zaś do zarzutu Skarżącego dotyczącego odmowy udostępnienia mu danych tej osoby, KMP w L. wskazała, iż cyt.: „mając na względzie przepisy art. 43 Ustawy o ochronie danych osobowych oraz fakt, że Pan J. nie był stroną postępowania prowadzonego przez funkcjonariuszy Komisariatu Policji w N. stanowisko takie było zasadne; udostępnienie danych Sądowi Rejonowemu w L. nastąpiło stosownie do art. 14 Ustawy o Policji”.
7. Pan J.J., na wezwanie organu do spraw ochrony danych osobowych do wskazania czy wobec przekazania przez Komisariat Policji w N. żądanych przez niego danych osobowych bezpośrednio Sądowi Rejonowemu w L. w dalszym ciągu podtrzymuje swoje żądanie nakazania udostępnienia mu przedmiotowych danych, a jeżeli tak, to jaki jest cel ich pozyskania w sytuacji dysponowania przez ww. sąd żądanymi informacjami, wskazał, iż żądanie podtrzymuje. Uzasadniając powyższe Skarżący wyjaśnił, iż cyt.: „jako pokrzywdzony w sprawie i składający w sądzie wniosek o ukaranie miałem ustawowy obowiązek wynikający z art. 57 § 2-4 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia o spełnienie wymagań formalnych wynikających z cytowanej ustawy. Fakt udostępnienia danych osobowych sprawcy wykroczenia przez policję na żądanie sądu nie wpłynął na to, iż znalazłem się w ich posiadaniu o przez to mogłem spełnić wymóg formalny”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ustawa o ochronie danych osobowych określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Przetwarzanie, a w tym udostępnienie danych, może być uznane za zgodne z prawem jedynie wówczas, gdy administrator danych wykaże się spełnieniem co najmniej jednej z materialnych przesłanek przetwarzania danych osobowych. Przesłanki te – co do zasady równoprawne i odnoszące się do wszelkich form przetwarzania danych wymienionych w art. 7 pkt 2 ustawy, w tym ich udostępniania, zostały enumeratywnie wymienione w art. 23 ust. 1 ustawy. Na mocy tego przepisu przetwarzanie danych jest dopuszczalne wtedy, gdy osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest to niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5).

Mając na uwadze powołany powyżej przepis oraz okoliczności przedmiotowej sprawy, należy stwierdzić, że nakazanie KMP w L. udostępnienia Skarżącemu żądanych przez niego danych osobowych nie znajduje uzasadnienia w żadnej z ww. przesłanek. W kontekście przedmiotowej sprawy podkreślić przede wszystkim należy, iż prawnego uzasadnienia udostępnienia tych danych nie stanowi art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, którego zakresem zastosowania należy objąć sytuacje, w których źródłem uprawnienia (obowiązku) jest wprost przepis prawa, ani też art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy kładący nacisk na to, aby usprawiedliwiony cel realizowany przez odbiorcę danych był prawnie uzasadniony. Podkreślić należy, iż przedmiot niniejszego postępowania został określony przez Pana J.J. zarówno we wniosku skierowanym do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych jak i w piśmie skierowanym przez niego do Komisariatu Policji w N. jako żądanie udostępnienia mu danych osobowych sprawcy zakłócenia ciszy nocnej w dniu [...] października 2010 r. o godzinie 0:30 w miejscowości N. przy ul. R. w zakresie jej imienia, nazwiska i adresu zamieszkania, w celu skierowania przeciwko tej osobie do Sądu Rejonowego w L. wniosku o ukaranie. W toku prowadzonych czynności, organ ochrony danych osobowych ustalił, iż przedmiotowe dane zostały przekazane ww. sądowi bezpośrednio przez Komisariat Policji w N. do sprawy, w której Skarżący złożył przedmiotowy wniosek. Wobec powyższego stwierdzić należy, iż ustał po stronie Pana J.J. cel ich pozyskania w sytuacji dysponowania przez ww. sąd żądanymi informacjami.

Przeprowadzone przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych postępowanie nie wykazało nadto, aby nakazanie KMP w L. udostępnienia Skarżącemu żądanych przez niego danych znajdowało oparcie w którejkolwiek z pozostałych przesłanek legalności przetwarzania danych określonych w art. 23 ust. 1 ustawy. Z materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie jednoznacznie wynika, że Skarżącego i KMP w L. nie wiązała żadna umowa, dla realizacji której niezbędne byłoby udostępnienie mu żądanych przez niego danych, ani nie były podejmowane działania zmierzające do jej zawarcia na żądanie Skarżącego (art. 23 ust. pkt 3 ustawy). Przedmiotowe udostępnienie danych nie było także niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (art. 23 ust.1 pkt 4 ustawy). Jediną przesłanką, która mogła w tej sprawie wchodzić w grę była zgoda osoby, której dane dotyczą. Jednak z materiału dowodowego zgromadzonego w toku niniejszego postępowania wynika, że KMP w L. taką zgodą osoby, której dane dotyczyły nie dysponowała.

Nadto podkreślić należy, iż Komendant Miejski Policji w L., jako organ, któremu podlega Komisariat Policji w N., jest podmiotem przetwarzającym dane osobowe osób, wobec których funkcjonariusze tej jednostki przeprowadzali czynności służbowe. W związku z powyższym spoczywają na nim jako administratorze danych określone obowiązki wynikające z przepisów ustawy o ochronie danych osobowych. Jest nim nie tylko obowiązek legalnego przetwarzania danych (zgodnie z art. 23 ustawy w przypadku danych zwykłych i art. 27 ustawy w przypadku danych sensytywnych), ale również prawidłowego zabezpieczenia tych danych. Zgodnie bowiem z art. 36 ustawy, na administratorze danych spoczywa obowiązek zabezpieczenia danych osobowych przed ich udostępnieniem osobom nieupoważnionym. W myśl art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, administrator danych powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były zbierane dla

oznaczonych, zgodnych z prawem celów i niepoddawane dalszemu przetwarzaniu niezgodnie z tymi celami, z zastrzeżeniem ust. 2.

W związku z powyższym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 127 Kodeksu postępowania administracyjnego, stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).